

Storm strikes our complex
(Freud's) inside the lady

טוב לפל! אל השיר, אל שבית הסועה,
את הרחוב גוררים בצמות!
טוב לפקח לפתע עינים מאה
שהיו בגופך עצומות!

ולקרא - סב ופגע! מן הזעף עגנו!
את גגות השנים קרע חקף קומת חגו
הקטנים, השפלים שבין כל עצבונינו,
הם ישובו ראשונה אל שלחן נקמתך!

כי גופנו הפרא, חתן הדמים,
עוד לוחט במסוה החייד והבגד,
יגונו עוד עדוי טבעות וגומים,
המלת היערות בעיניו עוד חונגת!

הה, מלכי האסיר, המשפל עד עפר,
השותק, המובל לעבדות ולטבח.
עת בכיו האפל בלבנו נפער,
איך נשא לו השיר והשבח?

בברקי חלומי תנומתנו נסקלת
ואנו גופלים,
נפתחים - כסדום!
הוא פורץ מתוכנו, כמו מבית כלא,

אל הפילים

ובלכתם אחרי -
המלכים -
העלמה על פניה תפל, תאנק:
השמים הולכים,
השמים הולכים,
ונער קטן בם גוהג!

ב

יפה,
הה, יפה!
ברב-נהם יצאו,
בהלמות הכפות, במחייאת עפעפים.
שמענו,
שמענו,
גופם העצום
מתחכך בכתלי הבית.

שמענו!
הנה ממטות החולים
יד הסער הזה תקטפנו!
הנה,
במצור,
בבדי-לחש עולים,
כפותם מניחים על כתפינו!

אין קץ לחכמה ואין כסיל לקשט
ואפלו ידך תלכנה אשמה היא -
אצא לי על כן, במעיל קיץ פשוט,
לטייל בין פילי השמים.

playful

כי היום שעבר והים שסער
והאור שגדע כארו,
שטים אליהם,
אל כחלי השער,
אליהם -
רבי הכרס,

בעמדם, זוקפי און לקול שופרות,
בהיות רעם גרדף מתחנן למרגוע,
בוססים הם בטיט השקיעה הורד,
אימים וגוים מרב-כח.

אז אקרא להם שיר הלילות שהלבינו,
שיר עינים פקוחות ללא צחוק ויונה.
הם יגיעו ראשם הכבד - - הם יבינו.

הפיל הוא חיה גבוהה.
הפיל הוא חיה גבוהה.
הפיל הוא חיה גבוהה.